

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Parasha 16 Torah Beshalach (Når han lot de dra).

[Kapittel 13](#)

[Kapittel 14](#)

[Kapittel 15](#)

[Kapittel 16](#)

[Kapittel 17](#)

Parasha 16 haftarah

[Dommerne kapittel 4:4 – 5:31](#)

Parashah 16 brit chadashah

[Lukas 2:22 – 2:24](#)

[Jáchannan / Johannes 6:15 – 6:71](#)

[Jáchannan / Johannes 19:31 – 19:37](#)

[Første korinterne 10:1 – 10:13](#)

[Andre korinterne 8:1 – 8:15](#)

[Åpenbaringen 15:1 – 15:4](#)

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Kapittel 13

¹¹⁷ Da paráh lot folket fare, skjedde det at Elåhim ikke ledet dem langs veien til filistrenes land, selv om den lå like ved. For Elåhim sa: «Folket kunne komme til å angre seg når de ser krig, og vende tilbake til Mitsrajim.» ¹⁸ Så Elåhim lot folket ta en omvei gjennom ørkenen til Rødehavet (Jam-Sof). Israels barn dro opp fra landet Mitsrajim i sluttet orden

¹⁹ Måshe tok med seg Jåsefs bein, for han hadde tatt en høytidelig ed av -Israels barn og sagt: «Elåhim skal sannelig se til dere, og da skal dere ta mine bein med dere opp herfra.»

²⁰ Så dro de fra Sökkåt og slo leir i Etam, i utkanten av ørkenen. ²¹ Om dagen gikk YHVH foran dem i en skystøtte for å lede dem på veien, og om natten i en ildstøtte for å gi dem lys, så de kunne gå både dag og natt. ²² Verken skystøtten om dagen eller ildstøtten om natten ble borte fra folket.

[Til toppen](#)

Kapittel 14

¹ YHVH talte til Måshe og sa: ² «Si til Israels barn at de skal snu og slå leir foran Pi-Hachiråt, mellom Migdål og havet, rett overfor Ba'al-Tz'fån. Der skal dere slå leir ved havet. ³ For

paråh vil si om Israels barn: De har gått seg vill i landet. De er blitt innestengt i ørkenen. ⁴ Så skal Jeg forherde paråhs hjerte, så han forfølger dem. Jeg vil bli herliggjort gjennom paråh og gjennom hele hæren hans, så egypterne kan kjenne at Jeg er YHVH.» Og de gjorde dette.

⁵ Det ble fortalt kongen i Mitsrajim at folket hadde flyktet, og hjertet til paråh og tjenerne hans ble vendt imot folket. De sa: «Hvorfor har vi gjort dette, så vi lot Israel forlate slavearbeidet for oss?» ⁶ Så spente han for vognen sin og tok folket sitt med seg. ⁷ Han tok med seg seks hundre av de beste vognene og alle vognene i Mitsrajim med befalingsmenn på hver av dem. ⁸ YHVH forherdet paråhs hjerte, kongen i Mitsrajim, så han forfulgte Israels barn. Men Israels barn dro ut med løftet hånd. ⁹ Egypterne forfulgte dem, alle hestene og vognene til paråh, krigerne på vognene og hæren hans, og de innhentet dem der de hadde slått leir ved havet utenfor Pi-Hachiråt, like overfor Ba'al-Tz'fån. ¹⁰ Da paråh nærmet seg, løftet Israels barn blikket, og se, egypterne satte etter dem. Da ble de svært redde, og Israels barn ropte til YHVH. ¹¹ Da sa de til Måshe: «Er det fordi det ikke fantes graver i Mitsrajim at du har tatt oss med for å dø i ørkenen? Hvorfor har du gjort dette mot oss, og ført oss ut av Mitsrajim? ¹² Er ikke dette det vi talte til deg i Mitsrajim, da vi sa: La oss være i fred, så vi kan trelle for egypterne? For det hadde vært bedre for oss å trelle for egypterne enn å dø i ørkenen.» ¹³ Måshe sa til folket: «Frykt ikke! Dere skal bare stille dere opp og se YHVHs frelse, som Han skal fullbyrde for dere i dag. For slik dere ser egypterne i dag, skal dere aldri i evighet se dem igjen. ¹⁴ YHVH skal stride for dere, og dere skal være stille.»

¹⁵ YHVH sa til Måshe: «Hvorfor roper du til Meg? Si til Israels barn at de skal dra videre.

¹⁶ Men du skal løfte staven din, rekke hånden ut over havet og kløve det. Israels barn skal gå midt gjennom havet på tørr grunn. ¹⁷ Jeg, se, Jeg skal forherde egypternes hjerter, og de skal følge etter dem. Så skal Jeg bli herliggjort gjennom paråh og gjennom hele hæren hans, vognene og krigerne på vognene hans. ¹⁸ Da skal egypterne kjenne at Jeg er YHVH, når Jeg er blitt herliggjort gjennom paråh, vognene og krigerne på vognene hans.»

¹⁹ Elåhims Engel, som gikk foran Israels fylking, flyttet seg og gikk bak dem. Og Skystøtten forlot plassen foran dem og stilte seg bak dem. ²⁰ Så kom Den mellom egypternes fylking og Israels fylking. På den ene siden var Den sky og mørke, og på den andre siden ga Den lys om natten, så den ene fylkingen ikke kom nær den andre hele natten.

²¹ Så rakte Måshe hånden ut over havet. YHVH drev havet tilbake ved en kraftig østavind som blåste hele natten. Havet ble til tørt land, og vannet ble kløvd. ²² Så gikk Israels barn midt gjennom havet på tørr grunn, og vannet sto som en mur for dem på høyre og venstre side.

²³ Egypterne forfulgte dem, og alle paråhs hester, vogner og krigerne på vognene hans kom etter dem ut mot midten av havet. ²⁴ Da skjedde det: Under morgenvakten så YHVH ned på egypternes fylking fra ild- og skystøtten, og Han sendte forvirring blant egypternes fylking.

²⁵ Han slo hjulene av vognene, så det ble tungt å kjøre videre. Egypterne sa: «La oss flykte fra Israels åsyn, for YHVH strider for dem mot egypterne.»

³²⁶ Da sa YHVH til Måshe: «Rekk hånden din ut over havet, så vannet kan vende tilbake over egypterne, vognene og krigerne på vognene deres.» ²⁷ Måshe rakte hånden ut over havet. Da morgenen grydde, vendte havet tilbake til sitt vanlige nivå, mens egypterne flyktet rett ut i det. YHVH styrket egypterne midt ut i havet. ²⁸ Så rant vannet tilbake og dekket vognene, krigerne på vognene og hele paråhs hær, som hadde satt etter dem ut i havet. Ikke én av dem kom seg unna. ²⁹ Men Israels barn hadde gått på tørr grunn midt gjennom havet, og vannet sto som en mur for dem både på høyre og venstre side.

³⁰ Slik frelste YHVH Israel fra egypternes hånd på den dagen, og Israel så egypterne ligge døde på stranden ved havet. ³¹ Israel fikk se YHVHs mektige hånd, som Han hadde brukt mot Mitsrajim. Folket fryktet YHVH, og de trodde på YHVH og Hans tjener Måshe.

[Til toppen](#)

Kapittel 15

¹ Da sang Måshe og Israels barn denne sangen for YHVH. De brukte disse ordene: «Jeg vil synges for YHVH, for Han er høyt opphøyd! Hest og kriger har Han styrket i havet!

² Jah er min styrke og lovsang, og Han er blitt til frelse for meg. Han er min El, og jeg vil prise Ham, min fars Elåhim, og jeg vil opphøye Ham. ³ YHVH er en stridsmann, YHVH er Hans navn.

⁴ Paråhs vogner og hans hær har Han kastet i havet. Hans ypperste befalingsmenn sank i Rødehavet (Jam-Sof). ⁵ De store dypene dekket over dem. De gikk til bunns som en stein.

⁶ Din høyre hånd, YHVH, har vist seg herlig i kraft. Din høyre hånd, YHVH, har knust fienden.

⁷ I Din store majestet har Du støtt ned dem som reiste seg mot Deg. Du sendte Din brennende vrede ut, den fortærte dem som halmstrå.

⁸ Med et åndepust fra Din nese ble vannene demmet opp. Vannstrømmene sto opp som en voll. Dypene stivnet til midt i havet. ⁹ Fienden sa: Jeg vil forfølge, jeg vil innhente dem, jeg vil dele byttet. Min sjel skal mettes ved å innta dem. Jeg drar sverdet, min hånd skal ødelegge dem. ¹⁰ Du blåste med Din ånde, havet dekket dem. De sank som bly i de mektige vann.

¹¹ Hvem er som Du blant Gudene, YHVH? Hvem er som Du, herlig i hellighet, fryktinngytende i ære, Du som gjør under?

¹² Du rakte ut Din høyre hånd; jorden slukte dem. ¹³ I Din barmhjertighet leder Du dem, det folket Du har forløst. Du fører dem med Din styrke til Din hellige bolig.

¹⁴ Folkene hører og skjelver. Angsten griper dem som bor i Filisterland. ¹⁵ Da blir høvdingene i Edåm slått av skrekk. Måavs mektige menn prøver skjelvende å gripe dem. Alle som bor i K'naan svinnes bort. ¹⁶ Frykt og gru rammer dem. Ved Din store arm blir de lammet som steinen, til Ditt folk er kommet over, YHVH, til folket har kommet over, det folket Du har vunnet Deg.

¹⁷ Du fører dem inn og planter dem på berget som er Din arv, stedet Du har gjort til din egen bolig, YHVH, helligdommen, YHVH, som Dine hender har grunnlagt.

¹⁸ YHVH er Konge i all evighet.»

¹⁹ For hestene til paråh fór ut i havet sammen med vognene og krigerne på vognene hans, og YHVH førte vannet i havet tilbake over dem. Men Israels barn gikk over på tørr grunn, midt i havet.

²⁰ Da tok profetinnen Mirjam, Aharåns søster, en tamburin i hånden. Alle kvinnene gikk ut etter henne med tamburiner, og de danset. ²¹ Mirjam svarte dem: «Syng for YHVH, for Han er høyt opphøyd! Hest og kriger har Han styrtet i havet!»

²² Så førte Måshe Israel videre fra Rødehavet (Jam-Sof). De dro ut i ørkenen Shor og gikk tre dager i ørkenen uten å finne vann. ²³ Da de kom til Mara, kunne de ikke drikke vannet i Mara, for det var bittert. Derfor ble stedet kalt med navnet Mara. ²⁴ Folket klaget til Måshe og sa: «Hva skal vi drikke?» ²⁵ Så ropte han til YHVH, og YHVH viste ham et tre. Da han kastet det i vannet, ble vannet friskt. Der la Han fram lov og rett for dem, og der satte Han dem på prøve. ²⁶ Han sa: «Hvis dere lytter nøye til YHVH vår Elåhims røst, og gjør det som er rett i Hans øyne, hvis dere legger øret til Hans bud og holder alle Hans lover, da skal Jeg ikke legge på dere noen av de sykdommene som Jeg la på egypterne. For Jeg er YHVH, Han som helbreder dere.» ²⁷ Så kom de til Eilim, der det var tolv vannkilder og sytti palmetrær. Der slo de leir ved vannet.

[Til toppen](#)

Kapittel 16

¹ De dro videre fra Eilim, og hele menigheten av Israels barn kom til Sinørkenen, som ligger mellom Eilim og Sinai. Det var på den femtende dagen i den andre måneden etter at de hadde dratt ut fra landet Mitsrajim. ² Hele menigheten av Israels barn klaget da til Måshe og Aharån i ørkenen. ³ Israels barn sa til dem: «Hadde vi bare dødd ved YHVHs hånd i landet Mitsrajim, da vi satt ved kjøttgrytene, og da vi åt brød til vi ble mette. For dere har ført oss hit ut i ørkenen for å la hele denne folkemengden dø av sult.»

⁴ Da sa YHVH til Måshe: «Se, Jeg skal la det regne brød fra himmelen til dere. Folket skal gå ut og samle en viss mengde hver dag, så Jeg kan prøve dem og se om de vil vandre etter Min lov eller ikke. ⁵ På den sjettede dagen skal det skje: Når de lager i stand det de har hentet, skal det være dobbelt så mye som de samler daglig.» ⁶ Da sa Måshe og Aharån til alle Israels barn: «I kveld skal dere få kjenne at YHVH har ført dere ut av landet Mitsrajim. ⁷ I morgen tidlig skal dere få se YHVHs herlighet. For Han hører at dere klager mot YHVH. Men hva er da vi, siden dere klager på oss?» ⁸ Måshe sa: «Det skjer når YHVH i kveld gir dere kjøtt å spise, og i morgen tidlig gir dere brød så dere blir mette. For YHVH hører at dere klager mot Ham. Og hva er da vi? Dere klager ikke mot oss, men mot YHVH.»

⁹ Så sa Måshe til Aharån: «Si til hele menigheten av Israels barn: Kom fram for YHVHs ansikt, for Han har hørt at dere klager.» ¹⁰ Da skjedde det: Mens Aharån talte til hele menigheten av Israels barn, da vendte de seg mot ørkenen, og se, YHVHs herlighet viste seg i skyen.

⁵¹¹ YHVH talte til Måshe og sa: ¹² «Jeg har hørt klagen fra Israels barn. Tal til dem og si: Mellom de to aftenstundene skal dere få kjøtt å spise, og i morgen tidlig skal dere bli mett av brød. Dere skal kjenne at Jeg er YHVH deres Elåhim.»

¹³ Så skjedde det: Det kom vaktler og dekket leiren om kvelden, og om morgenen var det et dekke av dugg rundt leiren. ¹⁴ Da dekket av dugg forsvant, se, bortover ørkenlandet lå det noe lite, rundt og fint. Det var som rim på jorden. ¹⁵ Da Israels barn så det, sa de til hverandre: «Hva er dette?» For de visste ikke hva det var. Måshe sa til dem: «Dette er det brødet YHVH har gitt dere å spise. ¹⁶ Dette er ordet YHVH bød: Dere skal samle av det, og enhver skal få det han trenger til mat, en åmer til hver, etter hvor mange de er, skal hver mann ta til dem som er i teltet hans.» ¹⁷ Da gjorde Israels barn dette. De samlet sammen, noen mer, noen mindre. ¹⁸ Da de målte hvor mange åmer det var, hadde den som hadde samlet mye, ingenting til overs, og den som hadde samlet lite, manglet ingenting. Hver mann hadde samlet så mye han trengte til mat.

¹⁹ Måshe sa: «Ingen må la noe bli igjen til i morgen.» ²⁰ Men de hørte ikke på Måshe. Noen lot en del av det bli igjen til neste morgen. Da gikk det mark i det, og det stinket, så Måshe ble vred på dem. ²¹ Så samlet de det hver morgen, enhver etter det en måtte ha til å mette seg. Men i solens hete smeltet det.

²² Det skjedde på den sjette dagen at de samlet dobbelt så mye brød, to åmer til hver. Alle høvdingene i menigheten kom og fortalte det til Måshe. ²³ Da sa han til dem: «Dette er hva YHVH har sagt: I morgen er det sabbatshvile, en hellig sabbat for YHVH. Bak det dere vil bake, og kok det dere vil koke. Legg til side alt som blir til overs, så det kan bli tatt vare på til neste morgen.» ²⁴ Så la de det til side til dagen etter, slik Måshe hadde befalt. Det stinket ikke, og det var ikke mark i det. ²⁵ Da sa Måshe: «Et det i dag, for i dag er det sabbat for YHVH. I dag vil dere ikke finne noe av det på marken. ²⁶ Seks dager skal dere samle det, men på den syvende dagen, på sabbaten, skal det ikke være noe der.» ²⁷ Likevel var det noen av folket som gikk ut for å samle på den syvende dagen, men de fant ikke noe.

²⁸ YHVH sa til Måshe: «Hvor lenge vil dere nekte å holde Mine bud og Mine lover? ²⁹ Dere må se at det er YHVH som har gitt dere sabbaten. Derfor gir Han dere brød for to dager på den sjette dagen. Alle skal holde seg der de er. Ingen må gå ut fra sitt sted på den syvende dagen.» ⁶³⁰ Så hvilte folket på den syvende dagen.

³¹ Israels hus kalte det med navnet manna. Det var som hvite korianderfrø, og det smakte som honningkake. ³² Så sa Måshe: «Dette er det ordet YHVH har befalt: Fyll en åmer av det, så den kan bli tatt vare på for etterslekten, og så de kan se det brødet Jeg ga dere å ete i ørkenen, den gangen Jeg førte dere ut fra landet Mitsrajim.» ³³ Måshe sa til Aharån: «Ta en krukke og legg en hel omer manna i den, og sett den framfor YHVHs ansikt, så den kan bli tatt vare på for etterslekten.» ³⁴ Som YHVH hadde befalt Måshe, satte Aharån krukken

foran Vitnesbyrdet, så den kunne bli tatt vare på. ³⁵ Israels barn åt manna i førti år, helt til de kom til land som var bebodd. De åt manna helt til de kom til grensen til K'naans land.

³⁶ En åmer er en tiendedel av en efa.

[Til toppen](#)

Kapittel 17

¹ Så la hele menigheten av Israels barn ut på reisen fra Sinørkenen, etter YHVHs Ord, og de slo leir i Refidim. Men der var det ikke vann for folket å drikke. ² Derfor anklaget folket Måshe og sa: «Gi oss vann så vi kan drikke.» Da sa Måshe til dem: «Hvorfor anklager dere meg? Hvorfor frister dere YHVH?» ³ Folket tørstet etter vann der, så folket klaget til Måshe og sa: «Hvorfor har du ført oss opp fra Mitsrajim for å la oss, barna og buskapen vår dø av tørst?»

⁴ Da ropte Måshe til YHVH og sa: «Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke lenge før de steiner meg!» ⁵ YHVH sa til Måshe: «Gå fram foran folket og ta med deg noen av de eldste i Israel. I hånden skal du ta med deg staven du brukte da du slo på elven, og så skal du gå. ⁶ Se, Jeg skal stå foran deg der på klippen i Chårev. Du skal slå på klippen, og det skal komme vann ut fra den, så folket kan få drikke.» Måshe gjorde dette for øynene på de eldste i Israel. ⁷ Så kalte han stedet med navnet Massa og Merivah, fordi Israels barn skapte strid, og fordi de fristet YHVH og sa: «Er YHVH iblant oss eller ikke?»

⁸ Amalek kom og stred mot Israel i Refidim. ⁹ Måshe sa til J'håshoa: «Velg ut noen menn og dra så ut og strid mot Amalek! I morgen skal jeg stille meg på toppen av høyden med Elåhims stav i hånden.» ¹⁰ J'håshoa gjorde som Måshe sa til ham, og han stred mot Amalek. Måshe, Aharån og Chor gikk opp på toppen av høyden. ¹¹ Da skjedde dette: Så lenge Måshe holdt opp hånden sin, hadde Israel overmakten. Men når han hvilte hånden sin, hadde Amalek overmakten. ¹² Men hendene til Måshe ble tunge. Derfor tok de en stein og la under ham. Han satte seg på den, og Aharån og Chor støttet hendene hans, en på den ene siden og en på den andre siden. Da var hendene hans støe helt til solen gikk ned. ¹³ J'håshoa nedkjempet Amalek og hans folk med sverdets egg.

Maftir ¹⁴ Da sa YHVH til Måshe: «Skriv dette ned i bokrullen som et minne, og la J'håshoa få høre at Jeg fullstendig skal utslette minnet om Amalek under himmelen.» ¹⁵ Måshe bygde et alter og kalte det med navnet «YHVH er mitt banner». ¹⁶ Han sa: «For en hånd er på YHVHs trone: YHVH skal stride mot Amalek fra slekt til slekt.»

[Til toppen](#)

Dommerne kapittel 4

⁴ D'vårah, en profetinne og Lappidåts kone, var dommer i Israel på den tiden. ⁵ Hun pleide å sitte under D'vårahs palmetre mellom Ramah og Bejt-El i Efraimfjellene. Israels barn kom opp til henne for å få dom. ⁶ Så sendte hun bud og kalte til seg Barak, Avinåams sønn fra Kedesj i Naftali, og sa til ham: «Har ikke YHVH, Israels Elåhim befalt: Gå av sted, sett i marsj

mot Tavårfjellet! Ta med deg ti tusen mann av Naftalis sønner og av Z'volons sønner. ⁷ I marsj mot deg vil Jeg føre Sis'ra, øverstkommanderende for Javins hær, med vognene og den store hæren hans ved elven Kishån. Jeg skal overgi ham i din hånd.»

⁸ Barak sa til henne: «Hvis du går med meg, skal jeg gå. Men hvis du ikke går med meg, vil jeg ikke gå.» ⁹ Da sa hun: «Jeg skal sannelig gå med deg. Likevel skal du ikke få noen ære av den reisen du legger ut på, for YHVH skal overgi Sis'ra i en kvinnes hånd.» Så brøt D'vårah opp og dro med Barak til Kedesj. ¹⁰ Barak kalte Z'volon og Naftali til Kedesj. Han dro opp med ti tusen mann under seg, og D'vårah dro opp med ham.

¹¹ Kenitten Chever, en av barna til Chåvav, Måshes svoger, hadde skilt lag med Chenittene og slått opp teltet sitt like ved terebintetreet i Sa'ananim, som er like ved Kedesj. ¹² De meldte til Sis'ra at Barak, Avinåams sønn, hadde dratt opp til Tavårfjellet. ¹³ Da samlet Sis'ra alle vognene sine, ni hundre jernvogner, og hele hæren han hadde, fra Charåshet-Haggåjim til elven Kishån.

¹⁴ Så sa D'vårah til Barak: «Bryt opp! For dette er dagen da YHVH har overgitt Sis'ra i din hånd. Har ikke YHVH dratt ut foran deg?» Så dro Barak ned fra Tavårfjellet fulgt av ti tusen mann. ¹⁵ YHVH slo Sis'ra og alle vognene og hele hæren hans med forvirring ved sverdets egg foran øynene på Barak. Sis'ra hoppet ned fra vognen sin og flyktet av sted til fots.

¹⁶ Men Barak forfulgte vognene og hæren helt til Charåshet-Haggåjim, og hele Sis'ras hær falt for sverdets egg. Ikke en eneste mann ble igjen.

¹⁷ Men Sis'ra hadde flyktet til fots til teltet til Jael, kenitten Chevers kone, for det var fred mellom Javin, kongen i Chatzår, og kenitten Chevers hus. ¹⁸ Jael gikk ut for å møte Sis'ra, og sa til ham: «Kom inn, min herre, kom inn til meg! Frykt ikke!» Da han hadde kommet inn til henne og inn i teltet, dekket hun ham til med et teppe. ¹⁹ Så sa han til henne: «Jeg ber deg, gi meg litt vann å drikke, for jeg er tørst.» Da åpnet hun en flaske med melk, ga ham å drikke og dekket ham til. ²⁰ Han sa til henne: «Stå ved døren til teltet! Hvis det kommer noen og spør deg om det er en mann her, skal du si: Nei.» ²¹ Da tok Jael, Chevers kone, en teltplogg og en hammer i hånden. Hun gikk stille bort til ham og drev teltploggen inn i tinningen hans, og den gikk ned i jorden. For han sov tungt siden han var trett. Slik døde han. ²² Og se, mens Barak jagde etter Sis'ra, kom Jael ut for å møte ham. Hun sa til ham: «Kom, jeg skal vise deg mannen du leter etter.» Da han gikk inn i teltet hennes, lå Sis'ra død der, med teltploggen gjennom tinningen.

²³ Slik fornedret Elåhim Javin, K'naans konge, framfor Israels barns øyne på den dagen.

²⁴ Israels barn fikk sterkere og sterkere herredømme over Javin, K'naans konge, helt til de hadde ødelagt Javin, K'naans konge.

[Til toppen](#)

Kapittel 5

¹ Den dagen sang D'vårah og Barak, Avinå'ams sønn, denne sangen:

² Fordi fyrstene leder i Israel, fordi folket gir seg selv som offer, lov YHVH! ³ Hør, dere konger! Legg øret til, dere fyrster! Jeg, jeg vil syng til YHVH. Jeg vil lovsyng YHVH, Israels Elåhim.

⁴ YHVH, da Du gikk ut fra Se'ir, da Du skred fram fra Edåms mark, da skalv jorden, og det øste ned fra himlene, også skyene øste ut vann. ⁵ Fjellene smeltet for YHVHs ansikt, dette Sinai, for YHVH, Israels Elåhims ansikt.

⁶ I Sjamgar, Anats sønns dager, i Jaels dager, lå landeveiene øde, og de reisende gikk langs krokete sideveier. ⁷ Krikerne ble borte i Israel, ja, de ble borte, helt til jeg, D'vårah, sto fram, jeg sto fram som en mor i Israel.

⁸ De valgte nye guder. Så ble det strid i portene. Ikke et skjold eller et spyd var å se blant førti tusen i Israel. ⁹ Mitt hjerte slår for Israels høvdinge som ga seg selv som offer sammen med folket. Lov YHVH!

¹⁰ Syng, dere som rir på hvite eselhopper, som sitter i dommerkappe og som vandrer på veien. ¹¹ Langt borte fra bueskytternes larm, ved vanningsstedene, der skal de på ny fortelle om YHVHs rettferdige gjerninger, de rettferdige gjerningene ved Hans krigere i Israel. Da går YHVHs folk ned til portene.

¹² Våkn opp, våkn opp, D'vårah! Våkn opp, våkn opp, syng en sang! Reis deg, Barak, og før dine fanger i fangenskap, du Avinåams sønn!

¹³ Så kom den lille resten ned, folket mot de fornemme. YHVH kom ned til min hjelp mot de mektige. ¹⁴ Fra Efraim kom de som hadde sine røtter i Amalek. Etter deg, Benjamin, med dine folk, kom høvdinge ned fra Machir og fra Z'volon, de som bærer førerstav. ¹⁵ Jissakars fyrster fulgte med D'vårah, og som Jissakar, så også Barak. Under hans myndighet ble de sendt ned i dalen. Blant R'ovens hæravdelinger rådet stor besluttsomhet i hjertet.

¹⁶ Hvorfor ble du sittende blant saueinnhegningene for å høre fløytelyden for småfeet? R'ovens hæravdelinger har av hjertet store rådslagninger. ¹⁷ Gil'ad ble igjen på den andre siden av Jarden, og hvorfor ble Dan værende på skipene? Asjer forble ved havets strand og holdt seg ved sine innløp. ¹⁸ Z'volon er et folk som våget sitt liv like til døden. Det samme gjorde Naftali på slagmarkens høyder.

¹⁹ Kongene kom og stred, så stred kongene fra K'naan i Ta'anak, ved M'giddås vann. Ikke noe bytte av sølv tok de. ²⁰ Fra himlene stred de. Fra sine baner stred stjernene mot Sis'ra.

²¹ Vannflommen fra Kishån skylte dem bort, den eldgamle elv fra Kishån. Å, min sjel, gå fram med styrke! ²² Så tordnet hestenes hover i galopp, hans gangere i galopp.

²³ «Forbann Meråz!» sa YHVHs Engel. «Forbann inderlig dem som bor der, for de kom ikke til hjelp for YHVH, for å hjelpe YHVH mot de mektige.»

²⁴ Velsignet blant kvinner er Jael, kenitten Chevers kone. Velsignet er hun blant kvinner som bor i telt. ²⁵ Han ba om vann, og hun ga ham melk. Hun kom med fløte i en nydelig bolle.

²⁶ Hun rakte hånden sin mot teltpluggen, sin høyre hånd mot arbeiderens hammer. Hun slo

Sis'ra og gjennomboret hans hode. Hun knuste det og drev den gjennom hans tinning.

²⁷ Ved hennes føtter sank han sammen, han falt og lå livløs. Ved hennes føtter sank han sammen, han falt. Der han sank sammen, der falt han død om.

²⁸ Sis'ras mor så gjennom vinduet, og ropte med skjærende røst gjennom gitteret: «Hvorfor går det så lenge før hans vogn kommer? Hvorfor drøyer det med lyden av hjulene fra hans vogn?» ²⁹ De vise blant hennes hoffdamer svarte henne, ja, hun svarte sin egen tale:

³⁰ «Finner de ikke byttet og deler det? Til hver mann en kvinne eller to, til Sis'ra et krigsbytte av fargede plagg, et bytte av plagg som er brodert og farget, to stykker av farget broderi som plyndreren kan ha om halsen?»

³¹ La på denne måten alle Dine fiender gå fortapt, YHVH! Men la dem som elsker Ham, være som solen når den kommer fram i hele sin styrke. Så hadde landet ro i førti år.

[Til toppen](#)

Lukas 2:22 – 2:24

²² Da nå dagene for Miriams renselse etter Tårat Måshe var over, tok de Ham med til Jeroshalajim for å framstille Ham for YHVH, ²³ slik det er skrevet i b'Tårat YHVH: Enhver av hankjønn som åpner morsliv, skal kalles hellig for YHVH ^{2. Mos. 13:2, 12, 15}, ²⁴ og for å bære fram et offer etter det som er sagt i b'Tårat YHVH: Et par turtelduer eller to unge duer.

[Til toppen](#)

Jåchannan / Johannes 6:15 – 6:71

¹⁵ Jeshoa visste at det var like før de ville komme og ta Ham med makt for å gjøre Ham til konge. Derfor dro Han tilbake til fjellet for å være helt for seg selv.

¹⁶ Da kvelden kom, gikk disiplene Hans ned til sjøen, ¹⁷ steg om bord i en båt og satte over sjøen mot K'far-Nachom. Det var allerede mørkt, og Jeshoa var ikke kommet til dem.

¹⁸ Sjøen begynte å gå høyt fordi det blåste en kraftig vind. ¹⁹ Da de hadde rodd omkring tjuefem eller tretti stadier (5-6 Km), ser de Jeshoa komme gående på sjøen og nærme seg båten. Og de ble redde. ²⁰ Men Han sier til dem: «Det er Jeg. Frykt ikke!» ²¹ De ville da ta Ham om bord i båten, og straks var båten ved land der de skulle.

²² Dagen etter, da folket som sto på den andre siden av sjøen, hadde sett at det ikke var noen annen båt der, bortsett fra båten disiplene Hans hadde gått om bord i, og at Jeshoa heller ikke hadde gått i båten sammen med disiplene sine, men at disiplene Hans hadde dratt av sted alene ²³ – det kom imidlertid andre båter fra Tivarjah, nær det stedet hvor de spiste brød etter at Jeshoa hadde bedt berach (takkebønnen) – ²⁴ da folket altså så at Jeshoa ikke var der, og heller ikke disiplene Hans, gikk også de i båtene og kom til K'far-Nachom for å lete etter Jeshoa.

²⁵ Da de fant Ham på den andre siden av sjøen, sa de til Ham: «Rabbi, når kom Du hit?»

²⁶ Jeshoa svarte dem og sa: «Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Dere leter etter Meg, ikke fordi dere så tegn, men fordi dere spiste av brødene og ble mette. ²⁷ Arbeid ikke for den

mat som forgår, men for den mat som varer til evig liv, den som Menneskesønnen skal gi dere. For Elåhim Faderen har satt sitt segl på Ham.»

²⁸ Da sa de til Ham: «Hva skal vi gjøre for at vi kan utføre Elåhims gjerninger?» ²⁹ Jeshoa svarte og sa til dem: «Dette er Elåhims gjerning, at dere tror på Ham som Elåhim har sendt.»

³⁰ Derfor sa de til Ham: «Hvilket tegn gjør så Du, så vi kan se det og tro Deg? Hva er det Du gjør?» ³¹ Våre fedre spiste manna i ørkenen. Som det står skrevet: Han ga dem brød fra Himmelen ^{Sal. 78:24; Neh. 9:15} å ete.» ³² Da sa Jeshoa til dem: «Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Måshe ga dere ikke brødet fra Himmelen, men Min Far gir dere det sanne brød fra Himmelen. ³³ For Elåhims brød er Han som kommer ned fra Himmelen og gir liv til verden.»

³⁴ Da sa de til Ham: «Herre, gi oss alltid dette brødet.» ³⁵ Jeshoa sa til dem: «Jeg er livets brød. Den som kommer til Meg, skal aldri sulte. Og den som tror på Meg, skal aldri noensinne tørste. ³⁶ Men Jeg har sagt til dere at dere har sett Meg, og likevel tror dere ikke. ³⁷ Alle dem som Faderen gir Meg, kommer til Meg, og den som kommer til Meg, skal Jeg aldri støte ut. ³⁸ For Jeg er kommet ned fra Himmelen, ikke for å gjøre Min egen vilje, men Hans vilje som har sendt Meg. ³⁹ Og dette er Faderens vilje som sendte Meg: At av alt det Han har gitt Meg, skal Jeg ikke miste noe, men Jeg skal oppreise det på den siste dag. ⁴⁰ Og dette er Hans vilje som har sendt Meg: At hver den som ser Sønnen og tror på Ham, skal ha evig liv. Og Jeg skal reise ham opp på den siste dag.»

⁴¹ Jødene klaget da på Ham fordi Han sa: «Jeg er brødet som er kommet ned fra Himmelen.» ⁴² De sa: «Er ikke dette Jeshoa, Jåsefs sønn, og kjenner vi ikke Hans far og mor? Hvordan kan Han da si: Jeg er kommet ned fra Himmelen?» ⁴³ Derfor tok Jeshoa til motmæle og sa til dem: «Klag ikke dere imellom! ⁴⁴ Ingen kan komme til Meg uten at Faderen, som har sendt Meg, drar ham. Og Jeg skal reise ham opp på den siste dag. ⁴⁵ Det står skrevet i profetene: Og de skal alle være lært av Elåhim ^{Jes. 54:13}. Så enhver som har hørt og lært av Faderen, kommer til Meg. ⁴⁶ Ikke slik at noen har sett Faderen, uten Han som er fra Elåhim. Han har sett Faderen. ⁴⁷ Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Den som tror på Meg, har evig liv. ⁴⁸ Jeg er livets brød. ⁴⁹ Deres fedre åt manna i ørkenen, og de døde. ⁵⁰ Dette er brødet som kommer ned fra Himmelen, for at en skal ete av det og ikke dø. ⁵¹ Jeg er det levende brød som kommer ned fra Himmelen. Hvis noen spiser av dette brødet, skal han leve evig. Og brødet som Jeg skal gi, er Mitt legeme, som Jeg vil gi for verdens liv.»

⁵² Derfor trettet jødene med hverandre og sa: «Hvordan kan Denne Mannen gi oss sitt legeme å ete?» ⁵³ Da sa Jeshoa til dem: «Sannelig, sannelig sier Jeg dere: Hvis dere ikke spiser Menneskesønnens legeme og drikker Hans blod, har dere ikke liv i dere. ⁵⁴ Den som spiser Mitt legeme og drikker Mitt blod, har evig liv, og ham skal Jeg reise opp på den siste dag. ⁵⁵ For Mitt legeme er i sannhet mat, og Mitt blod er i sannhet drikke. ⁵⁶ Den som spiser Mitt legeme og drikker Mitt blod, blir i Meg, og Jeg blir i ham. ⁵⁷ På samme måte som Den levende Fader utsendte Meg, og Jeg lever ved Faderen, slik skal også den som spiser Meg, leve ved Meg. ⁵⁸ Dette er brødet som kommer ned fra Himmelen, ikke som mannaen deres

fedre spiste og siden døde. Den som spiser dette brødet, skal leve evig.»⁵⁹ Dette sa Han mens Han underviste i synagogen i K'far-Nachom.

⁶⁰ Mange av disiplene Hans som hørte dette, sa da: «Dette er hard tale, hvem kan høre på den?»⁶¹ Siden Jeshoa visste med seg selv at disiplene Hans klaget over dette, sa Han til dem: «Er dette til anstøt for dere?»⁶² Hva da om dere skulle se Menneskesønnen stige opp dit hvor Han var før?⁶³ Det er Ånden som gir liv. Kjøttet gagnar ingenting. De Ord som Jeg taler til dere, er ånd, og de er liv.⁶⁴ Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jeshoa visste fra begynnelsen hvem det var som ikke trodde, og hvem det var som ville forråde Ham.⁶⁵ Og Han sa: «Derfor har Jeg sagt dere at ingen kan komme til Meg uten at det blir gitt ham av Min Far.»

⁶⁶ Etter den tid trakk mange av disiplene Hans seg tilbake og gikk ikke lenger omkring sammen med Ham.⁶⁷ Da sa Jeshoa til de tolv: «Vil også dere gå bort?»⁶⁸ Men Shimån Kefa svarte Ham: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs Ord.⁶⁹ Og vi har kommet til tro og erkjent at Du er Mashijach, Den Levende Elåhims Sønn.»⁷⁰ Jeshoa svarte dem: «Har Jeg ikke utvalgt dere tolv? Og en av dere er en djevel.»⁷¹ Han siktet til J'hodah ben-Shimån Ish-K'riåt, for det var han som skulle forråde Ham, han som var en av de tolv.

[Til toppen](#)

Jåchannan / Johannes 19:31 – 19:37

³¹ Siden det var forberedelsesdagen, og for at de døde kroppene ikke skulle bli hengende på pålen på sabbaten – denne sabbaten var nemlig en høytidsdag – ba sanhedrin Pilatos om at beina skulle bli brutt på dem og at de måtte bli tatt bort.³² Da kom soldatene og brøt beina på den første og den andre som var festet på en påle sammen med Ham.³³ Men da de kom til Jeshoa og så at Han allerede var død, brøt de ikke beina Hans.³⁴ Men en av soldatene stakk Ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann.³⁵ Han som har sett det, har vitnet om det, og hans vitnesbyrd er sant. Og han vet at han forteller sannheten, slik at dere kan tro.

³⁶ For alt dette skjedde for at Skriften skulle bli oppfylt: Ikke ett av Hans bein skal bli brutt
Salm. 34:21 (20) 2.Mos.12:46, 4.Mos.9:12

³⁷ Dessuten står det et annet sted i Skriften: De skal se på Ham som de har gjennomført ^{Sak}
12:10

[Til toppen](#)

Første korinterne 10:1 – 10:13

¹ Dessuten, søsken, vil jeg ikke at dere skal være uvitende om at alle våre fedre var under skyen, alle gikk gjennom havet,² alle ble døpt til Måshe i skyen og i havet,³ alle spiste den samme åndelige mat,⁴ og alle drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige Klippen som fulgte dem, og den Klippen var Mashijach.⁵ Men de fleste av dem fant ikke Elåhim behag i, for de ble jo slått ned i ørkenen.

⁶ Disse hendelsene ble forbilder for oss, slik at vi ikke skal ha lyst til det onde, slik de hadde lyst til det onde. ⁷ Og bli ikke avgudsdyrkere, slik noen av dem ble. Som det er skrevet: Og folket satte seg ned for å spise og drikke, og sto opp for å leke. ⁸ La oss heller ikke leve i hor, slik noen av dem gjorde, så tjuetre tusen falt på én dag. ⁹ Heller ikke må vi friste Mashijach, slik noen av dem gjorde, og ble drept av slanger. ¹⁰ Dere må heller ikke klage, slik noen av dem klaget, og ble drept av ødeleggeren.

¹¹ Alt dette hendte dem som forbilder, og det ble skrevet ned til advarsel for oss, som de siste tider er kommet til. ¹² Derfor må den som tror at han står, passe seg så ikke han faller.

¹³ Det er ikke kommet over dere noen fristelse som ikke er menneskelig. Elåhim er trofast; han skal ikke la dere bli fristet over evne, men Han skal sammen med fristelsen også sørge for en vei ut, slik at dere kan være i stand til å bære det.

[Til toppen](#)

Andre korinterne 8:1 – 8:15

¹ Dessuten, brødre, vil vi fortelle dere om den nåde som Elåhim har gitt menighetene i Makedonia: ² Midt i en stor prøvelse med trengsel var deres glede så overveldende at den til tross for deres dype fattigdom kunne virke en rikdom på gavmildhet hos dem. ³ For jeg kan bevitne at de ga frivillig etter evne, ja, over evne. ⁴ Og de ba oss inderlig om at vi måtte ta imot gaven og fellesskapet i tjenesten for de hellige, ⁵ og de ga ikke bare slik vi hadde håpet, men de ga seg selv først til YHVH og så til oss ved Elåhims vilje.

⁶ Så oppmuntret vi Titus til å fullføre innsamlingen av denne gaven av nåde, slik han allerede hadde begynt å samle inn hos dere. ⁷ Men på samme måte som dere er rike i alle ting, i tro, i tale, i kunnskap, i all iver og i deres kjærlighet til oss, slik skal dere nå også være rike i denne gaven som er virket av nåde. ⁸ Jeg sier ikke dette som en befaling, men jeg prøver ektheten i deres kjærlighet ved å vise til andres iver. ⁹ For dere kjenner vår Herre Jeshoas Mashijach nåde, at da Han var rik, ble Han fattig for deres skyld, for at dere ved Hans fattigdom skulle bli rike. ¹⁰ Og her vil jeg gi et råd; det er til deres eget gagn. Dere ikke bare begynte å virke for ett år siden, men dere hadde vilje til det også. ¹¹ Men nå må dere også fullføre gjerningen. På samme måte som dere var ferdige til å ville dette, så må nå arbeidet bli fullført, ut fra det dere har. ¹² For hvis det først er et villig sinn, blir det verdsatt etter det en har, og ikke etter det en ikke har. ¹³ For jeg mener ikke at andre skal ha det lettere og dere bli tynget ned. ¹⁴ Men det skal være likhet. Den overflod som dere har, skal nå i denne tiden hjelpe de andre i deres mangel. En annen gang kan da de andre med sin overflod hjelpe dere i den mangel dere måtte ha. Slik kan det være likhet. ¹⁵ Som det står skrevet: Den som hadde samlet mye, hadde ingen overflod, og den som hadde samlet lite, led ingen mangel.

[Til toppen](#)

Åpenbaringen 15:1 – 15:4

¹ Deretter så jeg et annet tegn i Himmelen, stort og underfullt: Syv engler hadde de syv siste plagene, for med dem er Elåhims vrede fullendt. ² Og jeg så noe som lignet et hav av glass, blandet med ild. Og dem som seiret over dyret, over bildet og over hans merke og over hans navns tall, så jeg stå på glasshavet. Og de hadde Elåhims harper. ³ Og de synger Måshes, Elåhims tjeners sang, og Lammets sang og sier: «Store og underfulle er Dine gjerninger, YHVH Elåhej Tzevaåt! Rettferdige og sanne er Dine veier, Du, de helliges Konge! ⁴ Hvem skal ikke frykte Deg, YHVH, og ære Ditt navn? For Du alene er hellig. For alle folkeslag skal komme og tilbe framfor Deg, for Dine rettferdige dommer er blitt åpenbare.»

[Til toppen](#)